

[Ministeren for skatter og afgifter]

en idé bare at trykke nogle tal på, hvis man ikke har de endelige. Jeg tror, hr. Bernhard Baunsgaard vil være enig med mig i, at de oplysninger, der i givet fald skal være påtrykt selvangivelsen, skal være så korrekte som muligt. Men jeg er i og for sig enig i, at hvor det er muligt, og i det omfang det er muligt, bør man arbejde videre efter de retningslinjer. Jeg synes imidlertid, det er lidt forkert på forhånd at foregøgle befolkningen eller folketinget, at for 85 pct. vil man være i stand til at give konkrete oplysninger på selvangivelsen allerede i december måned eller sidst i november måned. Det kan efter min bedste vurdering af forholdene på nuværende tidspunkt i hvert fald ikke lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg er da enig med ministeren, men jeg ved bare ikke, hvem det er, ministeren argumenterer imod. Så vidt jeg kan skønne, sammenblander ministeren trykningen af selvangivelserne og det, som jeg med omhu har kaldt påtryk på selvangivelserne. Trykningen af selvangivelserne er jo for længst i gang eller sættes i gang i løbet af kort tid. Påtrykket med oplysninger om navn, CPR-nummer, vurderingssummer og lejeværdi sker meget senere. Det sker, når selvangivelserne er færdigtrykte, og dette påtryk om løn, folke- og invalidepensioner osv. sker senere, engang i løbet af januar, og de oplysninger kan man i dag nå at samle ind.

Må jeg så rette en fejltagelse til. 85 pct. kan få påtrykte selvangivelser, sagde jeg udtrykkelig, men dermed er da ikke sagt, at disse selvangivelser er færdige for 85 pct., det er noget, ministeren selv slutter sig til. Det har jeg aldrig sagt, og det tror jeg ikke på. Men det vil være en lettelse for dem at få påtrykt de flest mulige oplysninger, så de selv kan slippe for at skulle andet end kontrollere, at det påtrykte er rigtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om tipsmidlerne til idrætten
[af Dohrmann (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 49. Fremsat 19/10 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Kun et par korte bemærkninger. Det lovforslag, vi her skal behandle, har fremskridtspartiet tidligere fremsat. Et stort flertal vendte sig ved første behandling her i salen imod forslaget, og jeg skal på regeringens vegne afvise det.

Camre (S):

Vi står her med det sædvanlige fremskridtspartiforslag på dette område, og det er som sædvanlig en halv for ikke at sige en kvart sandhed efter modellen: nogle får løfte om at få noget mere, men man fortæller ikke, hvem det skal tages fra, og man undlader også at fortælle, at de, der her får et smukt løfte om at få noget mere, skal fratages mange gange det, de skal tilgodeses med efter forslaget.

I perioden fra 1. juli 1977 til 30. juni 1978, altså det seneste regnskabsår for tipstjeneren, er der fordelt i alt 142 mill. kr.; hvoraf de 101 mill. kr. er gået til idrætsformål. Det, der altså er tale om, er, at 41 mill. kr., der i dag bruges til andre formål, efter fremskridtspartiets ønske skal gå til idrætten. Og hvem er det så, det skal tages fra? Ja, der skal tages ca. 10 mill. kr. fra formål af almenkulturel karakter, der skal tages godt 7 mill. kr. fra velgørende og andre almennyttige formål, der skal tages små 5 mill. kr. fra støtte til ungdommens friluftsliv og fra andre ungdomsformål godt 19 mill. kr.

[Camre]

Nu er det værd at kigge nærmere på, hvem det egentlig er, der modtager denne støtte, og ser man efter, vil man f. eks. under kulturministeriet se, at 6,8 mill. kr. af den støtte, der her fordeles, går direkte til idrætsformål. Der gives af disse midler støtte til en lang række organisationer, som ikke har ret til støtte ad anden vej, ikke har ret til støtte over finansloven: spejderkorpserne, politiske ungdomsorganisationer. Jeg ved godt, at det sidste er en af de ting, som er fremskridtspartiets anstødssten. Jeg vil godt på socialdemokratiets vegne sige, at vi mener, at det er rigtigt at støtte alle disse formål, som er nyttige og gavnlige for dette land. Når man fremsætter forslaget, er det bare et eksempel på fremskridtspartiets totale mangel på forståelse for, hvad der ligger uden for partiets egen næsetip.

Forbedringen for idrætten er altså, som man ser af dette, ganske stærkt begrænset. Hvad der er mere væsentligt i sammenhængen, er, at idrætten efter fremskridtspartiets politik skal miste 600–700 mill. kr. af kommunernes og amtskommunernes tilskud. Det skal man tage med ind i betragtningen, når man ser på den glade givers velvilje.

Hvem tror fremskridtspartiet så at man kan vinde med dette forslag? Ja, der er ikke ret mange i egentlige idrætskredse, der lader sig påvirke af den slags – måske med en enkelt undtagelse. I hele den samlede idrætspressen er der et enkelt blad, som kører en stærk partipropaganda. Det er Dansk Idræt, som fremstiller en ganske ubesmykket fremskridtspropaganda, men under vedvarende protester fra medlemmerne, der kommer til orde i læserbrevene. Nu er det så heldigt, at redaktørens efternavn har samme for bogstav som hans parti: Z for Zinglersen for fremskridtspartiet.

Jeg finder grund til her, også på grund af den omtale, Dansk Idræt har præsteret af dette forslag tidligere og af andre partiers forslag, at spørge: er det egentlig De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeningers linje? Man må undre sig over, at et så stort idrætsforbund tror, at man kan stå sig ved hr. Z's propaganda imod andre politiske partier end hans eget. Det skaber hverken forståelse blandt politikerne eller en Z-venlig holdning hos medlemmerne.

Det foreliggende lovforslag kan jeg afvise, ligesom vi har gjort det alle de tidligere gange.

Dohrmann (FP):

Efter at have hørt både skatteministeren og socialdemokratiets ordfører, hr. Camre, så får man jo mistanke om, at ingen af de to herrer nogen sinde har været medlem af en idrætsforening eller er klar over, hvilket arbejde der egentlig udføres dér.

Formålet med dette lovforslag, som fremskridtspartiet har fremsat, er alene, at når de forskellige ting er fratrukket, såsom overskud, statsafgift og gevinster, så mener vi, at de penge, som er tilbage fra tipningen, så absolut skal gå til noget fornuftigt.

Noget af det mest fornuftige, vi mener at tipspengene kan anvendes til, det er vores idrætsliv. Vi ser, at hver eneste – jeg synes, at den socialdemokratiske ordfører skulle lytte efter, for jeg mener, han i allerhøjeste grad trænger til belæring på dette punkt, i særdeleshed efter de hårde angreb, han kom med, bl. a. mod personer, som ikke er til stede her i salen – aften, hver eneste lørdag-søndag, er der over hele landet en masse mennesker, som ofrer tid, penge, benzin; de lægger bil til rådighed; de farer land og rige rundt, og det er simpelt hen noget, de gør bare for at holde især unge mennesker beskæftiget med idrætsarbejde.

Hr. Camre var inde på, at det var meget mere rimeligt, at politiske ungdomsbevægelser og den slags ting skulle have penge. Jeg kan altså ikke se, at de penge, som kommer ind via tipningen, og som i allerhøjeste grad har noget med sporten, idrætten, at gøre, skal havne i partikasser. Jeg ved da godt, at DSU og andre udfører et stort stykke arbejde, hver eneste gang socialdemokratiet fører valgkamp. De suser rundt i både den ene og den anden by over hele landet og hænger plakater op og sviner byen til og glemmer som regel at tage dem ned igen. Men det kan ikke være meningen, at DSU og VU eller andre politiske partiers ungdomsorganisationer skal støttes, det må komme andre steder fra. Det kan ikke være rimeligt, for mange af dem, der tipper, gør det ene og alene for at støtte idrætten, fordi de tror, at pengene går til disse formål.

[Dohrmann]

Men kikker vi på, hvordan det rent faktisk forholder sig, så er der jo en masse ting, som intet har med sport at gøre. Jeg står her med et bilag fra finansudvalget, hvor man i forbindelse med Christianiadebatten bl. a. har spurgt, hvor store beløb beboerne ude i Christiania har modtaget. Jeg kan remse nogle enkelte punkter op. Der står et beløb på 50.000 kr., hovedsagelig til toiletter, og så er der noget med anskaffelse af en traktor og reparation af denne, til rådgivning blandt Christianias beboere samt reparation af den samme traktor igen, til rådgivning og lejrture for sociale tabere 3.500 kr. Sådan kan jeg blive ved, og jeg kunne også remse op fra en liste, hvor meget hver eneste politiske ungdomsorganisation modtager af tipsmidlerne.

Grunden til, at vi fremsætter forslaget nu igen, er, at sidste gang fik vores forslag ikke en ordentlig behandling. O.k., lad os sige, at vi måske var lige sent nok på den med at fremsætte forslaget, men det blev kædet sammen med venstres forslag, som blev vedtaget for kort tid siden, og derfor fik det rent faktisk ikke den behandling, som forslaget har krav på.

Så sagde den socialdemokratiske ordfører også, at det eneste sted, han havde set, at forslaget var blevet bakket op, det var i Dansk Idræt. Nu mener jeg absolut også, at bladet Dansk Idræt skal være upolitisk; det mener jeg også at det er.

Jeg vil da gerne benytte lejligheden til at sige tak til B.T. for de mange gange, det har bakket dette forslag op og rost det til skyerne og ligesom vil prøvet på at fortælle, at det er aldeles urimeligt, at så mange penge af tipsmidlerne går til tåbelige formål.

Ellemann-Jensen (V):

Da mit partis ordfører, hr. Holm, ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort på hans vegne meddele, at venstre fortsat ikke kan støtte fremskridtspartiets forsøg på at forringe dansk idræts vilkår. Jeg kan i den forbindelse henvise til de gode argumenter, som jeg på venstres vegne fremførte, da dette forslag var til første behandling i sidste folketings-samling.

Keld Andersen (K.F.):

Det konservative folkeparti er principielt tilhænger af, at en større del af tipsoverskud-

det end hidtil tilgår dansk idræt. Det giver vi bl. a. udtryk for i den indstilling om idræts- og fritidssektorens placering i samfundet, som vi netop har vedtaget på vort landsråds-møde.

Dette betyder dog ikke nødvendigvis, at vi hundrede procent kan støtte det forslag, som vi har til behandling her i dag. Vi synes ganske vist nok, at overskuddet fra tipsmidlerne i nogle tilfælde anvendes noget kritikløst, og at der ydes støtte til ting, der efter vor opfattelse ikke burde deltage i den fordeling af disse penge, som i dag ligger til grund for udlodningen af tipsmidlerne. Jeg kan tilslutte mig det eksempel fra Christiania, som har været fremme i den seneste tid i dagspressen, men man kunne også nævne andre.

Derfor ser vi gerne en debat om fordelingen af tipsmidlerne og ændrede regler herfor. Det er imidlertid ikke det, man lægger op til med dette forslag, som betyder, at kun dansk idræt får andel i tipsmidlerne. Dermed fjerner man ikke bare det økonomiske grundlag for nogle organisationer og andre ting, der i dag modtager støtte. Nej, man gør det hundrede procent effektivt over for alle og rammer dermed nogle, som vi i det konservative folkeparti, med henvisning til de reservationer, jeg gjorde indledningsvis, måske gerne ville støtte.

Dette tager forslagsstillerne imidlertid overhovedet ingen notits af, men overlader blot disse tilfælde helt og holdent til deres egen skæbne uden på nogen som helst måde at vise andre veje. Man må ifølge forslagsstillerne forvente, at disse blot skal sejle deres egen sø fremover, og det er efter min mening en fejl ved forslaget og en fejl, som i sidste ende kan betyde, at vi på trods af sympati for forslaget måske må gå imod det. Men disse ting vil vi nu afvente i udvalget.

Så er der en anden ting, som jeg ønsker, at vi får nærmere belyst med hensyn til forslagsstillerens indstilling til støtten til idræt. Vi har jo prøvet tidligere, og hr. Camre prøvede igen. Vi har det på tryk i Folketingstidende fra 1975-76, sp. 4901, hvor fremskridtspartiets holdning til idrætten kommer til udtryk, og hvor man bekræfter, at man vil give med den ene hånd og tage med den anden.

Nu ser jeg godt, at hr. Glistrup som sædvanlig sidder og ryster på hovedet, når alle andre end hr. Glistrup selv taler fra denne

[Keld Andersen]

talerstol, men det er ikke desto mindre en kendsgerning, at sådan er forholdet. Man skal give med den ene hånd og tage med den anden. Jeg ønsker, at vi får uddybet dette lidt nærmere, og vil gerne henvise til, hvad fremskridtspartiet tidligere har sagt, nemlig at man jo skal se det hele i en større sammenhæng. Derfor kan hr. Glistrup ikke nøjes med at henvise til, at dette ikke har noget med denne sag at gøre.

Sluttelig vil jeg sige, at hr. Dohrmann holdt en glimrende tale om formålet med dette lovforslag, men han glemte ganske og aldeles at omtale konsekvenserne, og det er konsekvenserne af forslaget, vi i det konservative folkeparti indtil videre tager forbehold over for.

Bollmann (CD):

Centrum-demokraterne har ved mange lejligheder demonstreret, at vi var uenige med fremskridtspartiet, og i de fleste sager med skatte- og afgiftsmæssigt indhold indtager vi normalt en helt anden holdning, end fremskridtspartiet giver udtryk for. Men det forhindrer ikke, at vi ser positivt på visse ting fra dette parti, og vi afviser i hvert fald ikke initiativer, blot fordi de er taget af fremskridtspartiet.

Her er netop et forslag, som CD har en ikke ringe sympati for, og selv om det på baggrund af de sidste ordføreres udtalelser nok er tvivlsomt, om forslaget kan gennemføres, så kan vi kun støtte tanken om, at vi i udvalget får lejlighed til at se nærmere på fordelingen af tipsmidlerne. Vi kan som sagt støtte det principielle i, at tipsmidler bør tilfalde idrætten.

I dag er det jo sådan, at en væsentlig del uddeles til højre og venstre til mangeartede formål. Mange af de organisationer, der i dag modtager dele af tipsmidlerne, har vi stor lyst til fortsat at støtte, men der er også en række modtagere, vi meget gerne ser slettet af listen. De formål, der efter CDs opfattelse fortsat bør støttes, bør dog have direkte tilskud over finansloven, så man kan tage stilling sag for sag, og således at det ikke sløres, som tilfældet faktisk er i dag med tilskud af tipsmidlerne.

Af bemærkningerne kan man ikke se, om de kommunale og amtskommunale tilskud til idrætten tænkes fjernet som konsekvens af

forslaget. Jeg skal ikke lægge det i fremskridtspartiets mund, men når man kender partiets holdning, så er det vel en nærliggende tanke. Det kan vi måske få at vide af partiets ordfører. Hvis det er tilfældet, så må jeg på CDs vegne straks melde fra. Vi vil ikke være med til at forringe de samlede økonomiske muligheder for idrætten – tværtimod.

Så har spørgsmålet om de politiske ungdomsorganisationer jo været berørt, og i den forbindelse har der i årets løb været en hed debat mellem en amtsborgmester og en minister om direkte kommunale tilskud til disse organisationer. Den debat skal jeg nu ikke blande mig i, men kun sige, at det ligner en lille smule hykleri, så længe man fortsat yder store offentlige tilskud til samme formål over tipsmidlerne.

Som det vil være nogle bekendt, har CD fra partiets start sagt, at vi ikke skal have en ungdomsorganisation, og derfor vil vi også græde tørre tårer, hvis tilskuddene til disse organisationer falder bort. Men som sagt er det ikke det væsentligste for os. Det væsentligste for os er, at de penge, som tjenes på idrætten, kommer idrætten til gode.

Ole Olsen (SF):

Den ret, fremskridtspartiet her serverer, smagte ikke godt sidste år, og den smager i hvert tilfælde betydeligt ringere nu, end den gjorde sidste år. Jeg skal ikke spille mange ord på forslaget, vi er imod det. Dog synes jeg nok lige, vi skal passe på, at liste Z ikke får lov til at blive martyrer. Jeg synes, vi skal have lovforslaget frem til tredje behandling og stemme det ned. Det vil være en god idé.

Hr. Camre gav fremskridtspartiet en ordentlig gang røg, og det er jo altid fristende at gøre det, når man har erobret talerstolen, selv om hr. Glistrup kommer op og svarer igen bagefter. Jeg synes nok lige, jeg er nødsaget til at bemærke, at netop fra socialdemokratisk hold var den gang røg nu ikke helt så godt afleveret. Jeg kender dog et parti, socialdemokratiet, som normalt omtales betydelig mere blåøjet og ensartet i en lang række publikationer fra fagbevægelsen, så det om hr. Zinglensen og Dansk Idræt synes jeg ikke helt det tilkom hr. Camre at sige. Hvis en af os andre havde sagt det, havde det måske været bedre.

[Karl Møller]

Karl Møller (DKP):

Fremskridtspartiet er jo et parti, der gerne vil favne bredt. I fredags behandlede vi et forslag, hvor man ville åbne op for spillekasinoer og den mere chancebetonede sport ved rouletten, der ligger deri, og i dag er det altså åbenbart det store idrætsliv, som skal tilgodeses.

Det, der er spørgsmålet for os, er, hvordan man skal tilgodeses det. Det er f. eks. ikke ved, at man tager en større del i statsafgift af selve tipsomsætningen, men ved at man ændrer ganske kraftigt på fordelingsnøglen. Man vil simpelt hen fjerne den form for støtte, som bliver givet til de kulturelle, de mere idébetonede ungdomsorganisationer. I virkeligheden ligger vel lidt af den egoistiske tankegang, der ligger bag ved selve fremskridtspartiet, i det forslag, man er kommet med her, al den stund jeg ikke kan forestille mig, at der overhovedet er unge mennesker, der vil tilslutte sig et parti som f. eks. fremskridtspartiet.

Vi mener, at det er meget vigtigt, at disse forskellige idébetonede ungdomsorganisationer, friluftslivet osv., får den støtte, de får i dag, og vi mener også, at støtten egentlig burde være større. I virkeligheden er den det reelle eksistensgrundlag for mange af disse organisationer. Derfor må vi vende os imod det forslag.

Bernhard. Baunsgaard (RV):

Kort: nej!

Honoré (KrF):

Heller ikke kristeligt folkeparti kan støtte fremskridtspartiets forslag. Der er en hel del af de organisationer, der er modtagere af finansiel støtte fra tipsmidlerne, ja de fleste, hvis formål kristeligt folkeparti må sympatisere med, og vi kan ikke gå med til at berøve dem en væsentlig del af deres finansielle grundlag ved gennemførelsen af fremskridtspartiets forslag.

Helga Soltau (DR):

Retsforbundet er knap så negativt. Vi vil takke fremskridtspartiet, fordi de er fremkommet med dette forslag. Det er et forslag, som stadig væk står i vores arbejdsprogram; det er noget, vi arbejder med.

Det er vel ret naturligt, at sportens og idrættens folk, som er med til at slide disse tipspenge hjem, får størstedelen af disse tipsmidler. Man kan jo altid diskutere, hvorvidt de organisationer, ungdomsorganisationer og alt, hvad der ellers er, der får hjælp af tipsmidlerne, stadig væk skal have nogle af pengene. Men det, vi i alle tilfælde går meget stærkt imod, er, at tipsmidlerne på nogen måde skal bruges til nogen form for erhvervsstøtte eller sådan noget.

Vi er jo også i den situation, at man er begyndt på professionel fodbold, og det kan vi vel også tage med i diskussionen.

I alle tilfælde stiller vi os negativt over for fremskridtspartiets forslag, da vi selv har det i vores arbejdsprogram, og vi vil gerne snakke videre om det.

Glistrup (FP):

For os, der er vokset op i idrætsbevægelsen, hører det til en af de skønne ungdomsoplevelser, dengang vi på den forsommerdag i 1948 oplevede, at folkettinget omsider havde givet efter for presset for at indføre tipstjeneste her i landet. Da man var i den alder, var det unægtelig hårdt, at man skulle gå i 14 år og presse på og presse på vedrørende det. Nu hvor man er blevet ældre, har man vænnet sig til, at man undertiden skal gentage noget både i 14 og 24 år, før man kan få det gennemført. Men dengang var det faktisk ulideligt, at den tids medlemmer af folkettinget dog ikke kunne se, at den danske idræt havde krav på den samme institution, som man havde i Sverige, som man havde i England, og at vi bare i stedet for skulle være henvist til på side 2 i Idrætsbladet hver tirsdag at udfylde tipskuponerne, uden at der kunne komme nogen virkelig hjælp, nogen virkelig håndsrækning til idrætten i den anledning.

Vi bemærkede nok den junidag i 1948, at politikerne også denne gang havde hyppet deres egne kartofler ved at putte en bestemmelse ind i § 7, sk. 2, var det dengang, om, at man kunne rage til sig fra idrættens penge til forskellige formål, som nok så meget havde politikernes bevågenhed, men der stod, at man skulle op på at tjene flere millioner, og det var mange penge for os unge dengang, og derfor gik vi ikke videre med sagen. Det kom så i et travlt liv til at gå sådan, at der

[Glistrup]

var så mange andre ting, der optog os, og derfor fik denne § 7, stk. 2, denne umoralitet, denne skønhedsplet i tipsloven, lov til at blive stående uantastet i mange år.

Men da det så timedes, at politikerne udartede mere og mere, og vi andre blev nødt til simpelt hen at se at komme ind i denne sal, for at det ikke skulle gå alt for galt for landet med den måde, som de gamle partiers politikere styrede og regerede på, så fik vi jo unægtelig syn for sagn med hensyn til, hvad denne § 7, stk. 2, indebar, da vi som finansudvalgsrepræsenteret parti så, hvad det var for noget, der gik i svang. Vi så, hvordan de politiske, partipolitiske, ungdomsorganisationer, der kunne rage mest til sig og kunne lave forskellige fupforetagender som Kommunisternes Trompetforening i Viborg eller hvad de nu kunne finde på at kalde det, kunne få millioner af idrættens penge til deres egne formål. Det var i den grad i strid med den ungdommens idealitet, der for os andre lå i gennemførelsen af tipsloven, at noget sådant kunne foregå.

Hr. Karl Møller har bestemt ikke ret, når han her fra denne talerstol siger, at vi har noget imod det, fordi der i fremskridtspartiet ikke er nogen unge, der kan tiltrækkes, og derfor skulle vi altså ikke kunne lide, at kommunisterne, der kan få så mange til sig, kan få idrætsmidler. Det er her som altid, når fremskridtspartiet fremsætter et forslag, de samfundsmæssige forhold, vi tænker på, og ikke på, hvad vi kan rage ned i vore egne lommer. Men i øvrigt kunne hr. Karl Møller måske læse aviserne fra i søndags og dér læse, at der trods alt er tre gange så mange unge, der slutter sig til fremskridtspartiet, end der slutter sig til kommunisterne, og der skal nok blive mange gange flere senere hen, så også af den grund holdt argumentet bestemt ikke.

Men da vi så kom ind i finansudvalget, så vi ikke bare, at det var de geskæftige politikere, der havde raget til sig af disse midler, men også alskens andre formål, der har været nævnt i dag. Vi så, hvordan tipsmidlerne forsvinder ud i Christianias hashbuler, og vi ved fra de bilag, vi har fået i finansudvalget, hvordan foreninger som BRIS får ansat socialrådgivere for tipsmidlerne, hvordan man bruger tipsmidlerne overalt til, hvad nu engang ministrene har af gode venner og bekendte, som man gerne vil hjælpe ud over

deres chatolkasser. Det er et system, som vi bestemt ikke kan være bekendt at opretholde i Danmark og slet ikke i forbindelse med noget, der i den grad er knyttet til fair play og ridderlighed, som idrætten er, at idrættens penge skal gå til den slags formål.

Det kan da godt være, at det er rigtigt at bruge skatteydermidler, som man gør det, til at lave projekter om perspektiver for EF-markedet eller til Danmarks folkelige broderier eller til teatersalen i Huset i Århus, og hvad der nu ellers er af formål, men så skal man gøre det åbent og klart, altså gå til de pågældende myndigheder og se at få pengene hjem, ikke ved, at man hugger af idrættens penge til alle disse formål, som man vittigerlig gør. Derfor fremskridtspartiets forslag her i dag om, at man skal ophæve denne ordning med, at idrættens penge går til andet end idrættens formål.

Vi har selvfølgelig også kunnet glæde os over, at der er nogen, der har fortalt os, f. eks. hr. Keld Andersen, at det er skam noget, som man i det konservative folkeparti principielt er enige om at vedtage på landsrådet. Det havde unægtelig været rarere, hvis man ikke bare principielt var enige om at vedtage det på landsrådet til søndagsbrug og udvortes brug, men at man også ville stemme for det her i salen. Men dér slog hr. Keld Andersen jo 17 kors for sig for de konservatives vedkommende.

Når man nu gjorde det, så var det jo, fordi man mente fra forskellig side at kunne kaste smuds på og mistænkeliggøre fremskridtspartiet for det ene og for det andet. Hr. Camre lagde an med at sige, at det ikke siges, hvad man vil stjæle fra idrætten i dette forslag, og på den måde kørte det igennem med hr. Ellemann-Jensen, der naturligt nok fulgte sin regerings storebrors tale og bare var et ekko som sædvanlig, af hvad socialdemokratiet havde sagt, og der kom tilsvarende udtalelser fra hr. Bollmann og fra hr. Keld Andersen og fra andre.

Dette forslag går ikke ud på at tage én eneste tøre – eller femøre, det er vist det mindste, man har i øjeblikket – fra idrætten. Dette forslag går bare ud på, at idrættens penge skal tilfalde idrætten, og derfor er det en aldeles usmagelig snavsgørelse af forslagsstillerne, når man siger, at der ligger i dette forslag som konsekvens, at der skal tages nogle penge fra idrætten. Det er der ikke én

[Glistrup]

eneste antydning af nogen som helst steder i forslaget. Man måtte dog forvente, at ordførerne i hvert fald havde sat sig ned og læst de forslag, de er ordførere ved, og derfor ikke viderebringer til offentligheden til brug i deres partiblade nogle simpelt hen forkerte oplysninger. Det er simpelt hen det, man er ude på.

En anden af de indvendinger, som er kommet, bl. a. fra hr. Honoré, går ud på, at han synes skam, at nogle af disse formål skulle have tilskud. Om det var broderierne eller det var perspektiverne for EF-markedet eller det var Huset i Århus, sagde hr. Honoré ikke. Han definerede ikke nærmere, hvad det var for nogle formål, han syntes der skulle have skatteydertilskud. Ja men det er da hr. Honorés gode ret at stemme for, at perspektiver for EF-markedet og Danmarks folkelige broderier og Dansk Kvindesamfunds sommerhøjskole og Huset i Århus skal have skatteydertilskud, men kom da så og argumentér for det åbent og klart og lad være med at køre ad de bagdøre, som man kører ad dér!

Den tredje og sidste indvending, der blev rejst imod forslaget, var, at dette gode forslag er blevet anbefalet af et godt blad, som har en god redaktør. Men hr. Camre var altså utilfreds med, at redaktøren hed Z for Zinglensen, og derfor var hr. Camre meget kraftig til at angribe, at man virkelig kunne skrive sådan noget, og det måtte man virkelig se at få den redaktør fejlet væk med, og det kunne man absolut ikke finde sig i. Men hr. Camre, vi har jo ikke bare et blad, hvor der er noget, der hedder Z for Zinglensen, vi har et blad, der kommer hver evig eneste dag, der hedder A for Aktuelt, og som jo i den grad undergraver arbejderbevægelsens rettigheder, undergraver reallønnen hele vejen igennem. Vi har en lang række blade, som hr. Camres parti opretholder, og som for tvangsudskrevne fagforeningsmidler går ind for at reducere arbejderens realløn. Der er ikke nogen, der siger, at de ikke skal have deres ytringsfrihed, og på præcis samme måde skal bladet Dansk Idræt selvfølgelig have sin ytringsfrihed til at gå ind for det, når der kommer et forslag, som giver ret og rimelighed til idrætten, for andet og mere ligger der absolut ikke i dette forslag. Det eneste, der overhovedet står i dette forslag, er, at nu med 30 års forsinkelse skal idrætten have de penge, hvor man ikke skulle have tilladt Bertel Dahlgaard

og Vilhelm Buhl og hvem det var, i sin tid ved gennemførelsen af tipsloven i 1948 ved forliget dengang at tage millioner fra idrætten. Nu skal idrætten med 30 års forsinkelse have disse penge, hvis det vel at mærke står til fremskridtspartiet.

Vi er bedrøvede over at se, at så at sige alle de andre partier her i salen vil stemme imod, at idrætten skal have de penge, som er idrættens penge, og som hele tiden har været idrættens penge. Forhåbentlig vil de komme i mindretal, om ikke andet så efter næste folketingsvalg.

Camre (S):

Hr. Dohrmann var helt overbevist om, at hverken skatteministeren eller undertegnede kendte noget til arbejdet i idrætsorganisationerne. Jeg kan da i hvert fald for mit eget vedkommende glæde hr. Dohrmann med, at jeg i 29 år har været medlem af en organisation under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, så jeg tror faktisk, at jeg har et overordentlig grundigt kendskab til dem, der hver eneste søndag og hver eneste aften, som hr. Dohrmann sagde, gør et stort og uegennyttigt arbejde på dette område.

Det er jo rigtigt, som hr. Glistrup siger, at i dette forslag står der ikke noget om at tage så meget som en femøre fra nogen. Det er så sandt, som det er sagt, og det kan enhver, der kigger på teksten, forvise sig om. Men det er ret åbenbart, at dette forslag ikke kan gennemføres i det nuværende folketing og ikke med det, der er sandsynlige ændringer af de kommende valg, sådan som jeg har forstået, hvad ordførerne har sagt her i dag. Derfor må appellen til sportsfolk, idrætsfolk, være: I skal stemme på Z, for når Z får flertal, så kan dette forslag gennemføres.

Jeg forstod, at der var et par partier, der kunne tænke sig at være med til at støtte det. Når Z når op i nærheden af de 50 pct., så kan det altså gennemføres. Men så må man jo bare gøre sig klart i de samme kredse, at når Z kommer i den situation, så har Z også en politik, der rækker ud over dette forslag, og det er den, som hr. Keld Andersen og jeg har interesseret os for, hver gang dette forslag har været fremme. Denne politik går ud på, at dette udmærkede idrætsarbejde skal skøtte sig selv, det skal klare sig selv økonomisk, og derfor skal disse midler i

[Camre]

størrelsesordenen 600-700 mill. kr., som fra kommuner og amtskommuner går til forskellige idrætsformål, falde bort, for at skatterne kan sænkes tilsvarende.

Vi har fået nogle bekræftelser, ikke fra hr. Glistrup, men fra nogle af hans tidligere ordførere, sådan halve og halvhjertede, på, at det faktisk forholdt sig sådan. Det ville være interessant, hvis hr. Glistrup i dag kunne afkræfte, at dette er et punkt i partiprogrammet. Jeg kan godt se, hvad der står i dette forslag, men jeg vil gerne have en helt klar tilkendegivelse om, hvorledes det forholder sig med disse midler. Altså kort sagt: skal kommunerne og amtskommunerne, hvis fremskridtspartiet skulle bestemme, give støtte i den størrelsesorden, som det i dag er tilfældet, til disse formål?

Så vil jeg godt sige yderligere, at hr. Glistrup taler om, at det er idrættens penge. Jeg må sige, at hvis det er nogens penge, så er det altså tippernes penge, og jeg tror ikke, at tipperne er interesserede i, at der er et enkelt politisk parti, der, om jeg så må sige, monopoliserer en bestemt art af formål, nemlig dem, der er opregnet her i forslaget. Jeg er ret overbevist om, at der er mange tippere, der synes, det er fornuftigt og klogt, at man støtter de andre fornuftige formål, som er med i fordelingen af tipsmidlerne.

Keld Andersen (KF):

Man skal jo ikke have været ret længe i dette ting, før man, når man ser, at hr. Glistrup er ordfører i en sag, kommer i den situation, at man faktisk godt allerede i sit første indlæg kan besvare, hvad hr. Glistrup vil sige, når hr. Glistrup senere kommer på talerstolen, for det er jo den sædvanlige omgang hver gang. Det kunne vi også have gjort denne gang, og jeg foregreb begivenhedernes gang en smule.

Jeg slog sytten kors for mig, siger hr. Glistrup, da vi talte om, hvor og hvordan fremskridtspartiet vil støtte på amtsplan og kommunalt plan. Ja, havde jeg haft tid til det, så havde jeg gerne slået atten eller nitten kors for mig. Hr. Glistrup behøver ikke at belære mig og andre om, at der ikke står noget i dette forslag om, at man vil tage noget fra nogen, det erkender jeg, det står der ikke. Så påstår hr. Glistrup, at det siger vi andre. Nej, det er fremskridtspartiet, der selv gang på

gang har sagt, at idrætten ikke skal have andet på amtsplan og kommunalt plan, når man får disse tipsmidler ubeskåret. Hr. Glistrup har gentagne gange forsømt enhver lejlighed til at dementere denne opfattelse, men der er en chance endnu.

Jeg skal ikke blande mig i hr. Camres og hr. Glistrups debat om Dansk Idræt og ytringsfrihed, men kun sige, at den form for ytringsfrihed, der udøves af dette blad, ikke er det, jeg forstår ved ytringsfrihed.

Sluttelig udtrykker hr. Glistrup, at han er bedrøvet over, at andre partier vil stemme imod. Jeg tror inderst inde, at hr. Glistrup er glad for, at andre vil stemme imod, for det er jo fremskridtspartiets politik at fremsætte forslag, så vi andre ikke får en chance. Jeg har tilkendegivet nogen sympati, men vi får ikke en chance for at stemme for bare nogle få af de ting, der i dette forslag er opregnet som ting, vi gerne vil støtte, ud over idrætten. Hr. Glistrup vil bringe sig i den situation, at selv vi, der også er idrætsvenlige partier, ikke hundrede procent kan støtte forslaget. Det er fremskridtspartiets sædvanlige taktik.

Bollmann (CD):

Hr. Glistrup besværede sig over, at nogle lagde fremskridtspartiet ord i munden, og nævnte bl. a., at jeg skulle have gjort det i mit første indlæg. Jeg er nødt til at korrigere og sige, at jeg stillede et spørgsmål til hr. Glistrup, og at jeg ikke konstaterede, at man vil fjerne de kommunale og amtskommunale tilskud. Det var et underligt svar, jeg fik, og på den måde er det faktisk hr. Glistrup, der lægger os nogle ord i munden.

Glistrup (FP):

Når det var et spørgsmål, hr. Bollmann havde stillet, så har hr. Bollmann selvfølgelig krav på et svar, og det skal han få: vedtagelsen af det forslag, som her er til behandling, vil ikke medføre, at idrætten mister en øre af de amtstilskud og kommunale tilskud, som idrætten får i øjeblikket, det har absolut intet med den side af sagen at gøre.

Dermed håber jeg at have besvaret hr. Bollmanns spørgsmål tilstrækkelig klart. Jeg havde altså opfattet det som en argumentation, hr. Bollmann var inde i, men vi har jo

[Glistrup]

anden omgang til at afklare misforståelser, og det siger jeg tak for.

Når hr. Keld Andersen i sin anden omgang sagde, at fremskridtspartiet gang på gang skulle have sagt, at når tipsmidlerne fuldt ud går til idrætten, så skal idrætten ikke have mere fra det offentlige, så må jeg erkende – og jeg mener at have fulgt ganske godt med i, hvad fremskridtspartiet har sagt på de forskellige områder – at jeg i hvert fald aldrig har hørt nogen sådan udtalelse. Jeg mener at have læst alt, hvad der er kommet af fremskridtsparti-programskrifter, alt, hvad fremskridtspartiet har udgivet af publikationer, og jeg har aldrig læst det nogen steder, men hr. Keld Andersen fortæller os altså, at vi gang på gang skulle have sagt det.

Det, der er tale om, det ved vi udmærket, er, at man overfortolker en udtalelse, der blev fremsat den 30. januar 1976, og det bliver man ved med at vride og vriste i, til trods for at man har fået at vide i hundredvis af gange, at den ikke skal fortolkes på den måde, som hr. Keld Andersen gør det. Men det er jo helt håbløst at forklare hr. Keld Andersen, at sådan skal det ikke forstås, for han kommer igen og igen med denne ene udtalelse og siger det, som om det er det, vi har sagt hele tiden, og som om det er det, vi skulle have sagt beständig.

Hr. Camre ironiserer over, at der kun er 26 fremskridtsfolk i folketinget. Det er da også trist, at vi ikke er nærmere ved at være de 90, det kan jeg sådan set godt være enig med hr. Camre i, men vi 26 må så bare sige, hvad vi finder rigtigt. Dengang der kun var 4, ja, sågar da der kun var 1 socialdemokrat i folketinget – sådan har det jo også været engang, og sådan vil det forhåbentlig blive engang igen – da forbeholdt socialdemokratiet sig jo adgang til fra folketingets talerstol at anføre, hvad man efter socialdemokratiets mening fandt rigtigt, og hvad man ville gennemføre, når man fik magt til det. Det var da socialdemokratiets gode ret dengang, da det var et lille parti og det kæmpede for at blive et større parti ved simpelt hen at anføre sine synspunkter, som jo var rigtige og fornuftige, som samfundet var dengang for 100 år siden, hvor socialdemokratiet endnu ikke var blevet forlovet med embedsmændene. Og på samme måde må vi jo også nu kæmpe for vores synspunkter og håbe, at de kan gennemføres.

Så kommer hr. Camre ind på, hvad vores amts- og kommunalpolitikere ville finde på at gøre, hvis fremskridtspartiet fik held til at afskaffe indkomstskatten, og det er da selvfølgelig vældig interessant at få at vide, hvad medlemmerne af amtsrådene og kommunalbestyrelserne vil stemme for, hvis indkomstskatten bliver afskaffet. Jeg tror nu nok, at den dag indkomstskatten er afskaffet, er der masser af mennesker, der i øjeblikket må trælle under indkomstskatteåget, som vil få penge tilovers og derfor vil arbejde for det frivillige idrætsarbejde i langt, langt højere grad, end vi kender til det i dag. Det bliver et helt andet samfund, og det bliver et helt andet problem end det, vi behandler her i forbindelse med forslaget om ændring af tipsloven. Derfor har det dér med at kaste sig hypotetisk ud i, hvordan situationen vil blive, når indkomstskatten er væk, meget lidt at gøre med, at vi siger, at de forhåndenværende tipsmidler skal gå til dem, de hører til, nemlig idrætten.

(Kort bemærkning).

Keld Andersen (KF):

Det ser ud, som om vi nærmer os et mål, for nu påstår hr. Glistrup altså ikke længere, at der ikke er sagt sådan. Nu siger hr. Glistrup, at han mener ikke at kunne erindre, at fremskridtspartiet har sagt, som jeg har postuleret heroppefra, og henviser til en udtalelse af den 30. januar 1976. Hr. Glistrup skal et par dage tilbage. Den 28. januar 1976 kan hr. Glistrup se i folketingets forhandlinger, dér står det. Det har stået uimodsagt siden, på trods af at hr. Camre, hr. Svend Haugaard, hr. Ole Olsen og andre, inklusive jeg selv, gentagne gange har bedt fremskridtspartiet om at afkræfte dette. Så længe det står dér, må det være det, som er gældende, og vi har fortsat ikke fået noget klart svar.

Det er i øvrigt mærkværdigt, at hr. Glistrup nu bare formulerer som en sidebemærkning, at han ikke mener at kunne erindre det, når han så selv i næste åndedrag siger, at hr. Keld Andersen gang på gang påstår det. Hr. Glistrup burde for længst have benyttet en af disse mange gange til at checke efter og se, at det virkelig er rigtigt, hvad jeg siger.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Vedtagelsen af dette forslag vil ikke fratage idrætten nogen penge, sagde hr. Glistrup. Ja men det har vi forstået, det er gået op for os alle sammen. Det, som jeg prøvede at gøre klart for hr. Glistrup, var, at skulle man bedømme idrætspolitikken som sådan, som den kommer til udtryk fra fremskridtspartiets side, så må man se på den helhed, som den udgør, for man kan vel ikke regne med at vinde et valg på de populære delforslag og så glemme eller gemme de upopulære indtil det øjeblik, da man har fået magten.

Hvis nu det er sådan, at hr. Keld Andersen og jeg ikke er i stand til at forstå dette, så kunne det dog i det mindste være, at hr. Glistrup ville gøre et forsøg på at forklare idrætsverdenen og offentligheden, hvordan det hænger sammen, så vi kan få i hvert fald dem, der udenfor er interesserede i dette spørgsmål, gjort klar over, hvordan sammenhængen er.

Hr. Glistrup kender ikke noget til, hvordan fremskridtsfolk ude i amtsråd og kommunalbestyrelser osv. vil stemme i denne eller hin situation. Det kan jo ikke være rigtigt, at der ikke er en samlet politik for partiet på dette område. Det er den, vi efterlyser, og det må være den, der kan komme frem. Kommer den ikke frem, så står det indtil videre ved magt, hvad der er sagt om denne sag den 28. januar 1976, og det tror jeg ærlig talt at idrætsfolket er ganske tilfreds med at være klar over, når de skal bedømme, hvor de skal sætte deres kryds.

Ole Olsen (SF):

Hr. Glistrup er virkelig et fænomen med hensyn til at jonglere med ord. Man kan godt blive meget misundelig. Jeg synes, at hr. Glistrup var lige ved at kunne snakke sig uden om fremskridtspartiets politik heroppe.

Hr. Glistrup må undskyldte os andre. Vi bedømmer faktisk et partis politik mere eller mindre i dens helhed, i hvert fald inden for et enkelt område. Man kan ikke den ene dag sige, at vi tager 100 mill. kr. fra den gruppe, og så den næste dag sige, at vi giver den bare 25 mill. kr., og så sige til den gruppe: I må endelig ikke tage hensyn til, at vi vil tage 100 mill. kr. fra jer. I må kun tage hensyn til,

at I får 25 mill. kr. Sådan kan man ikke rigtig argumentere.

Hr. Glistrup nævnte, at man ikke skulle tage det dér alt for højtideligt. Jeg undrer mig i og for sig efterhånden over fremskridtspartiets forskellige lovforslag. Jeg forstod, at det med den automatiske telefonsvarer skal man slet ikke tage højtideligt. Nogle af fremskridtspartiets planer skal man tage helt højtideligt. Her er åbenbart et forslag, der ligger og svømmer et eller andet sted imellem de to. Kan vi ikke få forklaret herfra for at slippe for at tage hele komedien én gang til: hvor højtideligt skal man tage dette?

Dohrmann (FP):

Bare for at det ikke helt skal lykkes for hr. Camre og hr. Keld Andersen m. fl. at få debatten drejet derhen, hvor de alle helst vil have den, nemlig ikke at snakke om det forslag, der ligger på bordet, så vil jeg gerne spørge både hr. Camre og hr. Keld Andersen: hvornår har fremskridtspartiet foreslået, at de repræsentanter, der er valgt i kommunerne, ikke selv skal have lov til at tage stilling til, hvad midlerne skal anvendes til derude? Det har fremskridtspartiet ikke foreslået én eneste gang. Hvis hr. Keld Andersen eller hr. Camre mener noget andet, så kom lige med datoen, kom med forslaget, jeg er parat til at hoppe herop og stikke jer en undskyldning omgående. Det eneste, I ønsker, det er at undgå at komme til at snakke om det, forslaget drejer sig om, nemlig at de penge, som tipningen giver i overskud, tilfalder idrætten, fremfor at de havner i de politiske ungdomsorganisationer, i Christiania, i ø-lejre og lignende steder.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg er desværre nødt til at sige, at man ikke må tiltale nogen direkte hverken med »I« eller med »hr. den og den«, men man omtaler i 3. person det medlem, man ønsker at få svar fra – og det tilsvarende gælder, hvis det drejer sig om et parti.

(Kort bemærkning).

Keld Andersen (KF):

Det er altid rart, når man kan svare konkret på de spørgsmål, der bliver stillet.

[Keld Andersen]

Jeg vil endnu en gang gentage, da hr. Dohrmann åbenbart ikke hørte efter i første omgang, at det drejer sig om folketingets forhandlinger 1975-76, sp. 4901. Deraf fremgår klart og tydeligt fremskridtspartiets indstilling til denne sag. Det er sagt af en ordfører, der dengang hed hr. Poulsaard, og det blev begrundet med, at når nu fremskridtspartiets forslag om indkomstskattens bortfald bliver gennemført, så vil man få råd til at betale 100 kr. for at gå til en serie 2- eller en serie 3-fodboldkamp, og så skal idrætsforeningerne nok klare sig. Tiden er ikke til, at jeg ordret citerer det, men hr. Glistrup og hr. Dohrmann er velkomne til at checke efter.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg er da også glad for, at jeg direkte og konkret, og altså virkelig direkte og konkret, kan besvare et spørgsmål, nemlig det, som hr. Ole Olsen stillede mig, hvor han spørger: hvor højtideligt skal man tage dette forslag fra fremskridtspartiet, som vi her har til behandling? Dertil skal jeg sige: det skal man tage hundrede procent højtideligt ligesom alle andre forslag, der kommer fra fremskridtspartiet. Vi ønsker alle vore forslag fra fremskridtspartiet gennemført. Derfor har det ikke noget at gøre med, om vi får magten eller vi ikke får magten til at gennemføre det. Kan vi få et flertal i dette ting til at gå ind for, at idrættens penge skal tilfalde idrætten, ja, så stemmer vi for det, uanset om indkomstskatten er bortfaldet eller indkomstskatten ikke er bortfaldet.

Hr. Keld Andersen takker jeg for den afsløring, der kom nu fra hr. Keld Andersens side. Efter at han gang på gang har sagt, at fremskridtspartiet gang på gang har sagt, at konsekvensen af at give idrætten idrættens egne penge af tipsmidlerne bliver, at de kommunale tilskud skal bortfalde, så kommer hr. Keld Andersen nu selv og giver det referat af den eneste udtalelse, der overhovedet nogen sinde har været fremsat herom fra fremskridtspartiets side, og som han har forstørret og overdrevet hele tiden, at det var noget om, hvordan man skulle forholde sig, når indkomstskatten er bortfaldet til sin tid. Det er altså noget, der overhovedet ikke har noget som helst med det foreliggende forslag at gøre.

Tak for selvafløringen, må man så ganske givet sige. Det er altså en udtalelse, der er faldet én gang, og som drejer sig om et helt andet emne end det, vi behandler i dag, og det har hr. Keld Andersen nu kørt alle debatter på igennem snart tre år ude over landet, hvor vi jo har besvaret det ude over landet hver evig eneste gang, og vi har altså også besvaret det her fra denne talerstol. Hr. Keld Andersens argument er, at så længe det står i Folketingstidende, så kan man ikke regne med, hvad fremskridtspartiet siger. Vil hr. Keld Andersen mon have, at vi skal til at brænde den årgang af Folketingstidende, eller hvad er det, han vil opnå?

Disse midler til idrætten skal altså tilfalde idrætten, og det skal gøres betingelsesløst. Det medfører ikke to øres bortfald af nogen som helst tilskud fra kommuner eller amter eller noget som helst andet. Men hr. Camre, hr. Keld Andersen m. fl. vil have tilskuddene til deres egne partiers partipropaganda. Det er det, der er kernen i denne sag, og det forsøger hr. Camre og hr. Keld Andersen m. fl. at snakke sig uden om. Nu tror jeg efterhånden vi har fået tingene sat på deres rette plads.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg tror, at vi alle sammen meget gerne vil diskutere det foreliggende forslag, men når hr. Glistrup karakteriserer den holdning, som kommer til udtryk hos andre politikere, derhen, at man tager idrættens penge og kommer dem i Christianias hashhuler og fordeler dem til ministrenes gode venner, så tror jeg ærlig talt, at de fleste vil have forståelse for, at det er svært at tage det forslag, som det ligger her, og som altså skal hindre denne skrækelige tilstand, højtideligt. Og jeg tror ærlig talt, at fremskridtspartiet er bedst tjent med, at det ikke bliver taget højtideligt.

Jeg vil godt sige yderligere til hr. Glistrup, at vi da er helt klar over, at der ikke i hr. Glistrups tankegang ligger, at der herindefra skal udstedes nogen direktiver om, hvad man skal gøre ude i kommunalbestyrelser eller i amtsråd, men jeg går ud fra, at fremskridtspartiet er en politisk helhed - undertiden kan man måske være lidt i tvivl. Trods alt er der vel tale om et fremskridtsparti, som søger at udstrække sin politik i folketinget ude om-

[Camre]

kring, og derfor må man bedømme det, der sker ude omkring, ud fra en vurdering af partiets samlede program.

Det er derfor, det er meget svært overhovedet her at frigøre sig for det indtryk, at man tager det populære forslag, men lige så stille gemmer i skuffen, hvad følgevirkningerne er af, at fremskridtspartiet styrker sin position med den slags populære forslag, og denne situation er altså for idrættens vedkommende, at den kommer til at miste et eller andet uspecificeret stort beløb i tilskud fra kommuner og amtskommuner engang ude i fremtiden. Det er det, der er væsentligt at få rede på i totalbedømmelsen af dette forslag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hvis dette forslag gennemføres, har det ingen indflydelse på disse tilskud derude. Hvis fremskridtspartiets totalforslag gennemføres, så får idrætten det væsentligt bedre end med de smuler, den får i det nuværende, overbureaukratiske samfund. Derfor er hr. Camres betragtninger forfejlede ud fra enhver synsvinkel. Dette går ud på at tage fra de korrumperede og give til de rene idrætsfolk. Det er indholdet af forslaget – intet andet.

Voigt (FP):

Hr. Dohrmann stillede et, synes jeg, meget tydeligt spørgsmål til hr. Keld Andersen, og så gik hr. Keld Andersen herop og citerede fra folketingets forhandlinger for den 28. januar 1976. Jeg bed meget nøje mærke i, hvilken spalte hr. Keld Andersen nævnte, og han sagde sp. 4901.

For at bevise, hvordan man bruger citatfusk heroppefra, vil jeg da gerne sige, at i sp. 4901 er der et svar fra justitsministeren på et spørgsmål fra det ærede medlem hr. Voigt, som havde spurgt, om ikke det ville være hensigtsmæssigt i samarbejde med de øvrige nordiske lande at etablere et fælles fængsel, alene beregnet på udlændinge. Det er, hvad der står i sp. 4901.

Jeg synes, det er en grov form for citatfusk, og jeg mener, at hr. Keld Andersen skal gå herop og give os det rigtige spalte-nummer, således at vi kan få lejlighed til at

imødegå den usaglige kritik, der bliver rejst herfra.

(Kort bemærkning).

Keld Andersen (KF):

Ja, man er jo nødt til at tage våbnene med herop, selv om de bliver rettet mod én selv.

Det er aldeles ikke citatfusk, men jeg beklager, at i den sp. 4901, jeg nævnte, begynder den debat, som jeg taler om, og jeg benyttede netop lejligheden til at fortælle hr. Voigt, at det var længere fremme i denne debat. Men det gør i og for sig ikke noget, at man vil forsøge med den slags småting at snakke sig udenom. Hr. Voigt kom elegant slet ikke ind på, at om end det kun var debatten, der startede i sp. 4901, så står der vitterligt det, som jeg sagde.

Første næstformand (Erlendsson):

Nu kommer vi til snart at slutte denne i øvrigt meget interessante diskussion.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg bad både hr. Camre og hr. Keld Andersen om at fortælle os, hvilket forslag det var, fremskridtspartiet havde fremsat, som sagde, at de folkevalgte kommunale repræsentanter ikke uhindret selv skal have lov til at afgøre, hvilke formål de vil støtte, herunder også idræt.

Jeg konstaterer, at hverken hr. Camre eller hr. Keld Andersen kan fremlægge ét eneste forslag, hvor fremskridtspartiet har foreslået noget i den retning. Dermed er det konstateret, at det, halvdelen af debatten er gået på, nemlig hvad fremskridtspartiet vil, såfremt vi fik forslaget vedtaget, ikke er andet end udenomssnak.

Voigt (FP):

Hr. Keld Andersen gik herop og sagde, at det var aldeles ikke citatfusk, når han henviste til sp. 4901, fordi dér begyndte forespørgselsdebatten. Jeg bliver nødt til igen at sige, at hr. Keld Andersen beskæftiger sig med citatfusk, for ifølge folketingets forhandlinger for den 28. januar 1976 begyndte denne forhandling på sp. 4812, hvor der står:

»Den første sag på dagsordenen var:

[Voigt]

Forespørgsel til ministeren for kulturelle anliggender af Svend Haugaard, Bilgrav-Nielsen, Lone Dybkjær, Aase Olesen og Ingomar Petersen:

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage på baggrund af betænkning nr. 709, 1974, om idrætten og friluftslivet?«

Jeg tror, at jeg hermed har tilbagevist hr. Keld Andersens usaglige påstande for anden gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af:

Forslag til lov om kurstabsfradrag for ældre virksomhedslån [af Maisted (FP) m. fl.]
(Lovforslag nr. L 54. Fremsat 24/10 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Forslaget går ud på at tillade fradrag for valutakurstab, der er konstateret fra og med den 1. januar 1976, og kursgevinster skal være fritaget for beskatning. I bemærkningerne er der bl. a. henvist til, at kurstabene på de berørte udlandslån har været stedse stigende i de senere år, og at mange mindre virksomheders eksistens er truet som følge af de stigende gældsforpligtelser.

Spørgsmålet om at inddrage alle kursgevinster og alle kurstab på udlandslån med tilknytning til erhvervsmæssig virksomhed, uanset hvilke lån der var tale om og hvornår lånene var optaget, var jo som bekendt alle-

rede fremme, dengang vi her i folketinget vedtog bestemmelserne i ligningsloven om at inddrage valutakursgevinster og -tab i beskatningsgrundlaget. Dengang blev det vedtaget ikke at medtage de lån, som var optaget før den 1. januar 1976, under den nye ordning.

En række henvendelser til min forgænger som minister for skatter og afgifter i tiden efter vedtagelsen af bestemmelserne i ligningslovens § 8 d om beskatning af kursgevinster og -tab på udlandslån optaget før den 1. januar 1976 er alle besvaret med, at en imødekommelse af ønsket om også at medtage gevinst og tab på ældre lån i beskatningsgrundlaget kræver lovhjælp, og at en sådan lovgivning ville skabe skævheder i forhold til de låntagere, der har valgt indenlandsk lånefinansiering eller udenlandske såkaldt bløde valutalån. Denne betragtning må for så vidt fortsat have gyldighed.

Som udviklingen har været på dette område, kunne der imidlertid være anledning til at overveje, om det ville være muligt at finde en løsning på problemerne for de virksomheders vedkommende, hvor de lidte kurstab er uforholdsmæssigt store sammenlignet med fordelene ved den lave rente. Jeg har derfor allerede for et stykke tid siden – da det jo er et spørgsmål, der debatteres meget – foranlediget iværksat et undersøgelsesarbejde, som skal vurdere, om der er muligheder, og i givet fald hvilke muligheder der måtte være, for at løse problemerne på dette område.

Jeg skal på baggrund af de overvejelser, som vi har, og med henvisning til de argumenter, jeg her har ført frem, afvise det foreliggende forslag som uhensigtsmæssigt.

Møller Andersen (S):

Dette forslag, som fremsættes af fremskridtspartiet i dag, er jo identisk med et forslag, som folketinget behandlede i begyndelsen af 1978, og som blev afvist af tinget, umiddelbart før vi drog hjem på sommerferie.

Socialdemokratiets holdning til forslaget er i dag den samme, som vi gav udtryk for, da vi sidst behandlede forslaget. Socialdemokratiet mener ikke, at antallet af fradrag på selvangivelsen bør forøges, eller at omfanget af allerede eksisterende fradrag bør udvides. Vi har derfor fortsat ingen sympati for dette forslag.